

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ:

Η Εθνική Τράπεζα δηλώνει ποικιλότροπα τη βούλησή της για συμμετοχή στον πολιτισμό. Στην Αθήνα ιδρύει Μουσείο-Πολιτιστικό Κέντρο, σε μια περιοχή σχετικά υποβαθμιομένη, θέλοντας να συμβάλει ενεργά στην ενίσκωση και την αναβάθμιση της. Εκεί θα στεγάστοιν όλα τα κειμήλια που έχουν σχέση με τη συμβολή της Εθνικής Τράπεζας στον πολιτισμό. Θα εκτεθούν συλλογές έργων τέχνης, η Νομιματική Σύλλογη της Τράπεζας κ.λπ.

Το κτίριο στο οποίο θα στεγάστει το Μουσείο-Πολιτιστικό Κέντρο δρίσκεται στη συμβολή των οδών Αγίου Κωνσταντίνου και Μενάνδρου. Χτίστηκε το 1920, αλλά ούτε το όνομα των αρχιτεκτόνων που το σχεδίασε μας είναι γνωστό ούτε η πρώτη του μορφή. Το 1942 η Εθνική Τράπεζα το αγόρασε από τη Βασιλική συνύγο Εναγγέλου Μηλατάρη, εγγονή της κόρης του Μάρκου Μηλατάρη. Δεν γνωρίζουμε απεριστάτως εκεί κατόπιν πώς ήταν η μορφή της Τράπεζας. Τα τελευταία πάντοις χρόνια το ακίντιο είχε γίνει το ξενοδοχείο «Πατρίς». Από τη σημειών που το κτήριο εγκενάθηκε, η Τράπεζα ανέβαθμε την αποκατάσταση του, αφού έγιναν γενναιές επενδύσεις για να επανέλθει στην αρχική του μορφή. Ήδη από της αρχές του 1995 το κτήριο αποπεράθηκε και προέκτη το ερχόμενο φθινόπωρο να εγκαινιαστεί και να λειτουργήσει εκεί η πρώτη έκθεση, η οποία θα έχει ως θέμα τη γενικότερη πολιτιστική παρούσια της Τράπεζας καθώς και τη συμμετοχή της στα παλαιότερα αλλά και τα σημερινά μεγάλα δημόσια έργα.

Αναλυτικό πρόγραμμα των εκδηλώσεων 1995-1996 θα ανακοινωθεί εν καιρώ.

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:

Το Πολιτιστικό Κέντρο Βόρειας Ελλάδας της Εθνικής Τράπεζας άρχισε να λειτουργεί τον Ιανουάριο του 1989, στο ειδικά για τον σκοπό αυτον αποκατεστημένο ιστορικό κτήριο της οδού Βασιλίσσης Όλγας 198, στη Θεσσαλονίκη, το γνωστό ως «Βο Ζυμάρι».

Στο πλαίσιο της λειτουργίας του παρουσιάσθηκαν, έως το Δεκέμβριο του 1994, σαράντα τρεις εκθέσεις, από τις οποίες οι είκοσι τρεις επομένως κατέτησαν από σημαντικούς επισπευμονικούς ή καλλιτεχνικούς φορείς και διοργανώθηκαν από το Πολιτιστικό Κέντρο, ενώ είκοσι εκθέσεις παρήχθησαν εξ ολοκλήρου από το Πολιτιστικό Κέντρο.

Πραγματοποιήθηκαν επίσης, στο ίδιο χρονικό διάστημα, με την ευθύνη του πιο πάνω Κέντρου, πεντάνα μιά επισπευμονικές ανακοινώσεις και δύο σειρές πειραματικών μαθημάτων τοπογραφίας για τα σχολεία της Θεσσαλονίκης.

Το δεματικό επίκεντρο των εκδηλώσεων του Πολιτιστικού Κέντρου είναι η ιστορία της Θεσσαλονίκης, του Αγίου Όρους και του ευρύτερου βορειοελλαδικού χώρου.

Μέσα από τις εκθέσεις παρουσιάσθηκαν ανέκδοτες φωτογραφίες, καρποποτάλ και άλλα τεκμήρια από παλαιές εφημερίδες και αρχεία, ενώ με τις διαλέξεις έγιναν γνωστές οι νεότερες εξελίξεις στην έρευνα των επισπευμόνων που ασκούνται με τη μελέτη του χώρου της Βόρειας Ελλάδας.

ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ:

Από τα χαρακτηριστικότερα κτήρια της Πάτρας, και ορόσημο στον πολεοδομικό της ιστό, είναι η οικία Ν. Θραμπουλόν, π. οποία κατασκευάστηκε, κατά πάσα πιθανότητα, γύρω στα 1870. Περισσότερο ίσως από οποιαδήποτε άλλη νεοκλασική οικία της πολής, στο κτήριο αυτό βρίσκεται κανείς εκείνα τα γνωρίσματα και σποικεία που χαρακτηρίζουν τη νεοκλασική αρχιτεκτονική – θυμασιότατη ισορροπία του διάτριπτου με τοξά ισογένειου και του «πλήρους» ορόφου, με ύψος παλικής αρχιτεκτονικής καθώς και διακοσμητικά πλήνα αγάλματα, κιγκλιδώματα και μαρμάρινα φουρούσια μπαλκονιών – και συν-ταιράσσουν παραδοσιακά ελληνικά σημάτα με μορφολογικά σποικεία εισαγέμενα από τη Δύση.

Η θέση της νεοκλασικής οικίας στη γωνία της οδού Κορίνθου και επί της πλατείας Βασ. Γεωργίου Α' έκαναν αναπόρευτα την αλλαγή ρίστης της: 'Ηδη πριν από το 1933 χρονιμοποιήθηκε ως Στρατιωτική Λέσχη.

Σύμφωνα με προφορικές μαρτυρίες, το κτήριο παταστράφηκε από πυρκαϊά μετά το 1933 και ανακατασκευάστηκε εσωτερικά με φέροντα οργανισμό από οπλισμένο σκυρόδεμα, όποτε έγινε και προσθήκη τρίτου ορόφου σε τμήμα της δόλης επιφάνειας του κτηρίου, με υποχώρηση τόσο από την πλατεία όσο και από την οδό Κορίνθου. Η προσθήκη αυτή είναι εμφαντής σε φωτογραφία πριν το 1967, που έχει δημοσιευτεί στην έκδοση της Εμπορικής Τράπεζας «Νεοκλασική Αρχιτεκτονική στην Ελλάδα» (Αθήνα 1967).

Νεότερη μεταβολή υπήρξε κατά το 1965, που αλλοίωσε την εικόνα του κτηρίου. Νέα προσθήκη αν-πικατέσπος την προηγουμένη, καταλαμβάνοντας το σύνολο σκεδόν του β' ορόφου. Το 1980 νέα πυρκαϊά έδωσε τέλος στη ρίστη του α' και του β' ορόφου, και την ίδια χρονιά πρύξθηκε διατηρητό με προσθήκη δύο ορόφων σε σύγχρονη αρχιτεκτονική επεξεργασία.

Το 1986 το κτήριο περιήλθε στην Εθνική Ασφαλιστική και λίγο αργότερα στην Εθνική Τράπεζα, π. οποία άρχισε μέσως της εργασίας αποκατάστασή του, που αποπερατώθηκαν πάλι. Στην 30 Ιουνίου 1995 γίνονται τα εγκαίνια του κτηρίου, ως παραρτήματος του Πολιτιστικού Κέντρου της Τράπεζας, με έκθεση ζωγραφικής από την καλλιτεχνική συλλογή της Εθνικής Τράπεζας και του Μ.Ι.Ε.Τ. και θέμα: «Η ανθρώπινη μορφή στην τέχνη».

Στο ισόγειο του κτηρίου δεν ισχυρεύει πάλι κατάσταση της Τράπεζας εξοπλισμένο με όλα τα σύγχρονα μέσα τραπεζικών συναλλαγών. Έχει ληφθεί, πάντως, πρόνοια ώστε η δόλη ατμόσφαιρα και η επίπλωση του καταστήματος να θυμίζουν τραπεζικό χώρο του μεσοπολέμου.

Οι Εκθέσεις Ιστορικών Τεκμηρίων του Κέντρου πάνω οι εξής:

Θεσσαλονίκη και Εθνική Τράπεζα, 1913-1940, Θεσσαλονίκη 1989: Ιστοριογραφική και εικονογραφική προσέγγιση σε θέματα σχετικά με την εγκατάσποντα και τη λειτουργία του καταστήματος της Εθνικής Τράπεζας στη Θεσσαλονίκη, σε συνδυασμό με την ιστορία της πόλης στην παραπάνω περίοδο.

Η Θεσσαλονίκη στο μεταβύριο δύο αιώνων: Προυσέγγιση στην πόλη μέσα από παλιές καρτοποστά (1896-1913), Θεσσαλονίκη 1990: Έκθεση, με ανέκδοτες χρωματιστογραφίες, καρτοποστά από τη συλλογή Β.Α. Μαυρομάτη, και κείμενο για την ιστορία των καρτοποστά στη Θεσσαλονίκη.

Η Θεσσαλονίκη μέσα από το φακό του Μεγάλου Πολέμου: Φωτογραφίες της Σιραιάς της Ανατολής (1915-1919), Θεσσαλονίκη 1991: Έκθεση με φωτογραφίες από το αρχείο της φωτογραφικής υπηρεσίας της Σιραιάς της Ανατολής κατά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο (συλλογή Β.Α. Μαυρομάτη).

Ημερολόγιον Θεσσαλονίκης 1912-1951: Η εποχή του Μπιροπολίτη Γενναδίου, συνεργασία με το Κέντρο Ιστορίας Θεσσαλονίκης του Δήμου Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 1991: Η κοινωνική κατάσποντα στη Θεσσαλονίκη την παραπάνω περίοδο και το έργο του Γενναδίου.

Έκθεση βυζαντινών και μεταβυζαντινών εικόνων της Βέροιας, συνεργασία με την 11η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, Θεσσαλονίκη 1991, Βέροια 1991.

Πρόσωπα Προσφύγων (1922-1924), Θεσσαλονίκη 1992, Καβάλα 1992, Έδεσσα 1993: Η εγκατάσποντα των προσφύγων στη Θεσσαλονίκη, περιλαμβάνει απομικές φωτογραφίες από το αρχείο του καταστήματος Θεσσαλονίκης της ΕΤΕ και αποδεικνύει των εφημεριδών της εποχής.

Η Θεσσαλονίκη στα 1912-1913, Θεσσαλονίκη 1993: αποδειπνώσεις από τον Τύπο για την καθημερινή ζωή της πόλης κατά την περίοδο της απελευθέρωσής της.

Αγιορειτική Φωτογραφία 1, συνεργασία με την Αγιορειτική Φωτοθήκη, Θεσσαλονίκη 1993, Ηράκλειο 1993, Ορμύλια 1993: ανέκδοτες φωτογραφίες από την καθημερινή ζωή των Αγιορειτών στην περίοδο 1870-1940.

Αγιορειτική Φωτογραφία 2, συνεργασία με την Αγιορειτική Φωτοθήκη, Θεσσαλονίκη 1993, Birmingham 1993, Ορμύλια 1993: ανέκδοτες φωτογραφίες από την καθημερινή ζωή των Αγιορειτών στην περίοδο 1870-1940.

Αγιορειτική Φωτογραφία 3, Μονές ήσω Αγίου Όρους: Το λεύκωμα Riley (1883), συνεργασία με την Αγιορειτική Φωτοθήκη, Θεσσαλονίκη 1994, Birmingham 1994, Χαλκιδική 1995: σαράνια πέντε φωτογραφίες και αντίτοκες πηγεροληγακές υπακούρες από την επίσκεψη στο Άγιο Όρος του Athelstan Riley, το 1883.

Πρόσφυγες στον Έβρο: Τα πρόσωπα, τα χωριά και τα σπίτια, 1922-1939, Θεσσαλονίκη 1993: φωτογραφίες και τεκμήρια, σχετικά με την εγκατάσποντα των προσφύγων στα έρημα χωριά της περιοχής Σουφλίου, μετά τη Μικρασιατική καταστροφή.

Δουλεύοντας τη Γη (Φωτογραφική Ιστορία της Αμερικανικής Γεωργικής Σχολής), συνεργασία με την Αμερικανική Γεωργική Σχολή Θεσσαλονίκης, Θεσσαλονίκη 1994: φωτογραφίες και κείμενα για την ιστορία της παραπάνω Σχολής.

Οι πρώτες διοργανώσεις της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης (1926-1930), Θεσσαλονίκη 1994: φωτογραφίες και τεκμήρια από τον Τύπο και τα διαφήμιστα μηνύματα της εποχής, σχετικά με την ίδρυση και την πρώτη χρόνια λειτουργίας της ΔΕΘ.

Το Παπάφειο Ορφανοτροφείο και το Επιπλοποιείο του, Θεσσαλονίκη 1994: φωτογραφίες και τεκμήρια από τη λειτουργία του Παπαφέιου και του επιπλοποιείου του, κατασκευές του τελευταίου.

Για τις εκθέσεις αυτές έχουν εκδοθεί κατάλογοι ή λευκόματα.

Η Συλλογή Σύγχρονης Ελληνικής Τέχνης του Μορφωτικού Ιδρύματος της Εθνικής Τράπεζας καθώς και άλλες συλλογές παρουσιάσθηκαν επίσης, σε αλλεπάλλιπλους εκθεσιακούς κύκλους, στο πλαίσιο των εικαστικών εκθέσεων του Πολιτισμού.